

giver jeg altsaa Ret i, at jeg i Udvalget har været entig med de andre Medlemmer, men det er jeg ogsaa her i Salen. Nødtigheden bestaaer kun deri, at jeg finder, at Ministeriets Fremgangsmaade er i directe Strid med Udvalgets. Den ærede Justitsminister henvendte, da han talte, den Bemærkning til mig, at jeg i alt Fald med Hensyn til Embedet som Herredsfriver i Sunds og Gudme Herreder og Byfriver i Svendborg burde have stillet særskilte Forslag angaaende de specielle Poster, men det har jeg jo netop ikke kunnet, fordi jeg, skjøndt jeg erkjender, at det er forkeert, dog paa den anden Side indrømmer, at det nu engang er en Kjendsgjerning, at man i Udvalget ikke bør indlade sig paa og, paa Grund af denne Udvalgets Stilling, heller ikke her i Salen indlader sig paa at forhøje de specielle Summer. Denne Kjendsgjerning bøier jeg mig for; det er en Praxis, som man maa lade staae, skjøndt den er urigtig. Jeg kunde ikke stille specielle Forslag, fordi jeg vidste, at det var i Strid med Udvalgets engang eensstemmig vedtagne, her i Salen ofte nok udtalte og erkjendte Princip. — Naar den ærede Minister gjorde gjældende, at mine Sammenligninger ikke holdt Stik, saa maa jeg dertil sige, at jeg for det Første sammenlignede Embedet i Svendborg med det albeles tilsvarende i Thisted. Embedet i Thisted faaer 100 pCt. mere, men har 50 pCt. færre Mennesker under sig. Dernæst sammenlignede jeg Embedet i Svendborg med nogle Embeder, hvor den Bedkommende ganske vist er haade Dommer og Skriver, men hvor Forholdet NB. til Gjengjæld er det, at Embedskredsen er 6 Gange saa lille. Lad Bedkommende saa ogsaa være Dommer og Skriver to Gange, saa kan det dog ikke være tilstrækkelig Grund til at give ham den dobbelte Contoirholds-godtgjørelse. Det er dette, som jeg har gjort gjældende overfor Justitsministeriet, ikke overfor Udvalget, hvis Fremgangsmaade jeg, som sagt, erkjender for correct. Skal man ikke komme i en Labyrinth, saa maa der nemlig følges visse Principer, ellers kommer der Inconsequenter, som hverken Embedsstanden eller Ministeriet kan være tjent med. — Da jeg første Gang havde Ordet,

taente jeg ikke i fjerneste Maade paa Loven af 12te Marts 1864 eller paa at krænte det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgfreds (Casje), som jeg slet ikke erindrede var Minister dengang, da den nævnte Lov blev givet, men som har følt sig saaret ved mine Uttringer. Den hele Misforstaaelse, der har fundet Sted med Hensyn til Embedet i Svendborg, er iøvrigt meget let at klare. Det ærede Medlem, som var Minister i 1863, gjorde et Forslag med Hensyn til Contoirholdsvederlaget, grundet paa og i Overensstemmelse med, hvad den tidligere Embedsmand havde havt i Udgifter til Contoirhold. Det paagjældende Udvalg, hvori det ærede Medlem, der idag er Ordfører, stadigt har havt Sæde, bedømte det nævnte Forslag efter de af Udvalget allerede dengang opstillede Principer, hvoriblandt ogsaa var det, at man sammenholdt det paagjældende Embede med andre Embeder af lignende Størrelse. Dette Princip, anvendt i det omtalte Tilfælde, førte nu til det eclatante Resultat, at Lønningen til Contoirbetjente endog var sat meget lavt. Godt! Men et andet Princip medførte allerede da, at man aldrig forhøiede de specielle Summer. Der har man Oplosningen paa Gaaden. Enten Udvalget fandt, at den omtalte Post burde forhøies eller ikke, saa var det slaaget fast, at man aldrig forhøiede de specielle Summer. Lovforslaget blev altsaa i 1863 foreslaaet af Ministeren i Consequents af hans Grundsætninger, og af Udvalget foreslaaet Thinget til Vedtagelse i Consequents af dets Grundsætninger. Men her komme vi netop til det, som jeg anker over. For ethvert Embede udgjør Contoirholds-godtgjørelsen en Hovedsum, der er kommen af fire mindre Summer. For Sunds og Gudme Herreders Skriverembede er nu af de fire Summer efter Udvalgets Skjon den ene sat for lavt, men den kan Udvalget efter Principet ikke høive. De tre andre Summer ere derimod lidt for store, og de maae efter Principet sættes ned, og selvgjeldt finder der i det Hele en Nedsættelse Sted. Dette kan kun lempes ved, at Ministeren udvifler de Principer videre, som jeg gjentagende erkjender, at den høitæredede nuværende Justitsminister har kænnet Veien for